

5. v každém případě uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 18. března 2005 Sociétés des Plantations de Mbanga „SPM“ proti Radě Evropské unie a Komisi Evropských společenství

Žalobní důvody a hlavní argumenty

(Věc T-128/05)

Na základě rozhodnutí Komise K (2004) 4031⁽¹⁾ ze dne 7. prosince 2004, kterým se přijímá seznam lokalit významných pro Společenství v kontinentální biogeografické oblasti podle směrnice Rady 92/43/EHS⁽²⁾, spadají pozemky žalobců do ochranného režimu této směrnice.

(2005/C 171/39)

(Jednací jazyk: francouzština)

Žalobci zejména uplatňují, že rozhodnutí není založeno na nezbytném vážení zájmů mezi vyšším veřejným zájmem a právy občanů a územně samosprávných celků, které mají být dotčeny.

Žalobci tvrdí, že napadené rozhodnutí je v rozporu se směrnicí 92/43/EHS vzhledem k tomu, že nebyly správně vytvořeny nezbytné podklady pro posouzení nutných finančních nákladů, a vzhledem k tomu, že akční program, který měl být podle článku 8 směrnice přijat, nebyl ani vypracován a ani toto by nebylo dostatečné.

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 18. března 2005 žaloba podaná proti Radě Evropské unie a Komisi Evropských společenství Sociétés des Plantations de Mbanga „SPM“, se sídlem v Douala (Kamerun), zastoupená Pierrem Soler-Couteauxem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

Žalobci dále namítají, že směrnicí 92/43/EHS vyžadovaná soudržnost sítě oblastí ochrany není v důsledku rozdělení kompetencí v Rakousku zajištěna, přičemž oblasti ochrany prakticky ve všech případech končí na hranici jednotlivých spolkových zemí, což je podle názoru žalobců z hlediska práva Společenství a po odborné stránce ochrany přírody chybné.

1. uložil společně Komisi a Radě, aby nahradily škodu utrpěnou žalobkyní ve výši 15 165 825 EUR společně s úroky v zákonné výši,

2. uložil Radě Evropské unie a Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobci dále zastávají názor, že Komise v napadeném rozhodnutí opomněla výslovně a podrobně určit, pro které druhy a stanoviště mají lokality, které jsou nyní uvedeny jako lokality významné pro Společenství, skutečně význam pro Společenství.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci konečně uplatňují, že pro lokality týkající se žalobců byly obsahem rozhodnutí učiněny nesprávné odborné podklady a proto byly tyto lokality nesprávně prohlášeny pro určité druhy a stanoviště za lokality významné pro Společenství.

Žalobkyně produkuje, zpracovává a prodává v Kamerunské republice a v dalších zemích banány určené na vývoz. Za účelem prodeje banánů na území Společenství je žalobkyně nucena získat osvědčení k dovozu od dovozních subjektů z toho důvodu, že sama nemá statut dovozního subjektu ve smyslu právní úpravy Společenství a že není zapojena do evropské nebo mnohonárodní skupiny.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 382, s. 1.

⁽²⁾ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, s. 7).

Žalobkyně uplatňuje, že dovozní subjekty překrucují ustanovení Společenství upravující režim Společenství pro dovoz banánů ve svůj prospěch tak, že prostřednictvím nadměrné a nepřiměřené fakturace osvědčení znovu zavádějí výběr dovozního cla z dovozu banánů pocházejících ze států AKT, které běžně podléhat clu nemají.

Žalobkyně tvrdí, že jednání Komise a Rady bylo takové povahy zakládající jejich mimosmluvní odpovědnost, protože nevzaly v úvahu dostatečně odlišnou kategorii hospodářských subjektů v odvětví banánů, a sice kategorii „nezávislých“ výrobců AKT, protože nejsou ani dovozními subjekty, ani nejsou zapojeny do velkých evropských nebo mnohonárodních skupin a protože nepřijaly opatření k nápravě důsledků, které z toho vyplývají, zatímco Komise se snaží vyhnout narušení běžných obchodních vztahů s osobami, které se nacházejí na různých místech obchodního řetězce.

Žalobkyně se rovněž dovolává zjevného porušení mezi posuzovací pravomocí Rady a Komise a opírá se o pět žalobních důvodů vycházejících z:

- stanovení právních předpisů, které dávají přednost protisoutěžnímu jednání,
- absence opatření určených ke zmírnění těchto protisoutěžních účinků,
- porušení zásad legitimního očekávání a právní jistoty,
- porušení zásady zákazu diskriminace a
- porušení zásady svobodného výkonu profesních činností.

Žalobkyně se rovněž dovolává porušení článků 81 ES a 82 ES ze strany dovozních subjektů.

Žaloba podaná dne 14. dubna 2005 Nederlandse Vakbond Varkenshouders a dalšími proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-151/05)

(2005/C 171/40)

(Jednací jazyk: nizozemština)

společností Nederlandse Vakbond Varkenshouders, se sídlem v Lunteren (Nizozemsko); Mariem Schepem, s bydlištěm v Lopik (Nizozemsko) a Nederlandse Bond van Handelaren in Vee, se sídlem v 's-Gravenhage (Nizozemsko), zastoupenými Johannesem Kneppelhoutem a Monique Charlotte van der Kaden.

Žalobci navrhují, aby Soud:

- prohlásil žalobu na neplatnost za přípustnou a opodstatněnou;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci navrhují zrušení rozhodnutí Komise ze dne 21. prosince 2004, kterým se prohlašuje spojení podniků slučitelné se společným trhem (věc IV/M.3605–SOVION/HMG).

Žalobci tvrdí, že Komise porušila články 2, 6 a 8 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků⁽¹⁾ („Nařízení ES o spojování“). Tvrdí, že Komise nesprávně rozhodla, že navrhované spojení podniků nezpůsobí žádné problémy soutěžitelům na trhu týkajícím se nákupu živých prasat a prasnic určených na porážku a že nepovede k dominantnímu postavení na relevantním trhu. Dodávají, že Komise při stanovení základů pro napadené rozhodnutí použila chybnou definici relevantního trhu, jelikož usoudila, že prasnice tvoří součást trhu s prasaty. Dále tvrdí, že Komise definovala geografický trh nesprávným způsobem.

Žalobci rovněž tvrdí, že došlo k porušení povinnosti uvést odůvodnění a zásady postupovat s řádnou péčí. Podle nich jim Komise neposkytla příležitost k vysvětlení jejich stanoviska a nevzala v úvahu jimi předložené informace.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, s. 1.